

Hadde det ikke vært for historielagets innsats i denne saken, ville dette huset sannsynligvis gått til grunne i stillhet.

Reddes i tolvte time

Mange trodde det var en aprilspøk da vi på fredag skrev vi om et verneverdig 1700-tallshus i Indre Hordvik, der taket nå har ramlet inn. Huset ble kjøpt av det kommunalt eide Bergen tomteselskap i 2008, og var allerede den gangen i sterkt forfall. Tomteselskapet søkte derfor om rammeløyve for riving av det verneverdige våningshuset. Dette ble avslått, blant annet på bakgrunn av en vurdering gjort av byantikvar Siri Myrvoll i 2004.

Dette var i forbindelse med en søknad fra opprinnelig eier. Byantikvar Siri Myrvoll slo den gangen fast at huset, som er en såkalt «lemstove», har «svært høy antikvarisk verdi», og frarådet riving. I stedet anmodet hun om at huset ble satt i stand. Som strakstiltak ba hun om at takpannene ble tatt ned, slik at taket midlertidig kunne dekkes med plast frem til en eventuell restaurering.

Denne anmodningen ble gjentatt til Bergen tomteselskap i 2009. Også historiker Kenneth Bratland påpekte dette til tomteselskapet for to år siden. Svaret den gangen var at det ikke fantes midler til å gjøre noe med de gamle bygningsmassene. Ingenting er blitt gjort siden, og i vinter ramlet altså taket på våningshuset sammen.

Nå kan det likevel være håp for at denne delen av vår lokale kulturhistorie blir tatt vare på. Etter at Åsane Tidende slo saken opp på fredag, har byråd Lisbeth Iversen vært i kontakt med Bergen tomteselskap. – Klokken er fem over tolv for disse delene av Åsane, sier Iversen, med henvisning både til bruket i Indre Hordvik og Almås gård.

Viljen til å ta vare på det verneverdige huset skal nå være stor i tomteselskapet, i følge Iversen. Hennes anbefaling er at man først tar nødvendige skritt for å sikre den forfalne bygningen, for deretter å ta diskusjonen om hva som må gjøres videre.

Dette er riktig tenkt av byråden, som fortjener heder for at hun er villig til å vise handlekraft i denne viktige kulturvernsaken. At hun i tillegg åpner opp for dialog med Åsane historielag tegner bra for fremtiden. For «ingen kjenner Åsane som ÅH», for å si det med en variasjon over et kjent slagord. Hadde det ikke vært for historielagets innsats i denne saken, ville dette huset sannsynligvis gått til grunne i stillhet.

Nå kan dette tvert imot bli et signal om en ny æra i bydelens historie, der verneinteressene går hånd i hånd med byutviklingen. Og nei, heller ikke dette er noen aprilspøk.

Verden står fortsatt til påske.